

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Floremundi Raemundi V. Cl. Olim Consiliarii Regis
Galliarvm Ex Calviniano Catholici Synopsis Omnium hujus
temporis Controversiarum tam inter Lutheranos,
Calvinistas quam alios plurimos. Sive Historia ...**

Raemond, Florimond de

Coloniae Agrippinae, 1655

V. De ceremoniis antiquitus in baptismi administratione adhiberi solitis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10880

mori. Et Beza, Profectus, inquit, Domine Doctor, miser futurus es huius miseri consolator. Nec tamen idcirco meliorem sententiam illi aperuit, ne sibi ipse forte contradiceret.

III. Quoad Ceremonias attinet, aut formulas potius, quas in Baptismo obseruant, eã ubique diuersã sunt: nam apud quosdam, qui testes adhibentur Baptismi, vnus tenent infantem, apud alios cum cubis humi deponitur, velut Neraci, Cleriaci, Castellgelusij, & alibi. Hoc modo imbecilles ista creaturã Diabolo, vt Scriptura loquitur, oppignorats, Ministro offeruntur, qui habito Sermone quodam, & admonitione verius quam precatione, nulla præterea addita Ceremonia, paululum aquã faciei illarum aspergit, simulque hæc verba pronunciat, *Baptizo te, &c.* Quin Zuinglius negabat adstrictos nos esse debere ad aliquam formam verborum: hoc enim nihil aliud fore, quam vocibus vim aliquam virtutemque, Magorum instar, adscribere. In Anglia Signum Crucis fronti infantis imprimitur, non minus ac in Germania. Angli enim non nihil adhuc retinuerunt ex prima antiquitate Christiana, quale est in fronte Infantis signum Crucis, cuius meminit S. Dionysius Areopagita, S. Augustinus & S. Basilus. In Gallia nonnunquam accidit, vt magno numero infantium ad coacionem allato, non defuerint, qui nõ recepta aqua domum referrentur. Et Beza in Epistolis suis obiectum sibi à Schlüsselburgio scribit, posse sine aqua Baptismum administrari.

V. Vbi est, Caluinista, antiquorum Christianorum Exorcismus super Infante, ad eijciendum Diabolum? Vbi Crucis fronti impressa, vbi Chrisma & oleum, quo ceu nouu Athletã ungebatur, adscriptus ordinibus Iesu Christi, ad oppugnandum potestates mundi? S. Augustinus, Vnctos nos esse dicit, vt tanto fortius contra diabolum luctemur. & quidem vnctionem illam oleo Catechumenorum in humeris, Chrismate vero in capite fieri. De quo loquuntur S. Dionysius, Tertullianus, & omnes post ipsos. Vbi impostio manuum Sacerdotis, ad obstruendam viam Diabolo, & intuito collocandum Baptizatum? Vbi renunciatu Satanã? Vbi consecratio aqua Baptismalis, quam S. Basilus Apostolicam traditionem vocat? Sal ori impostum? Et Candela manui? Cuius mentionem facit Epiphanius, & D. Augustinus in Psalmum 65. ad significandum transitum à tenebris mortis ad vita lucem. Amiculum album, quo Infans induitur? Quæ omnia inueniuntur apud S. Dionysium discipulum, D. Pauli: qui ait, *Infantis baptizandi frontis ver*

Crucis signum imprimi, deinde vnctionem applicari. Et S. Augustinus inquit, *Infantes affari atque exorcisari, vt ab eis Sathana potestas expollatur.* Idem scribit D. Chrysostomus Homilia de Adamo & Eua. *Et aquam consecrari affirmant* S. Basilus, & S. Ambrosius, & ante hos S. Dionysius, & S. Cyprrianus.

Omnes isti veteres tanquam Apostolicam traditionem hoc nobis reliquerunt. at Caluinus ait, quamuis fateatur antiquissimas esse hæc Ceremonias, easdem tamen esse stultam superstitionem & Simicam imitationem Diaboli. Sic loquebatur Iulianus Apostata, Gregorio Nazianzeno teste, deridens Christianos aquam Baptismi consecrantes benedicentesque, quomodo hodie Catholicos derident Caluinistæ. *Quum videret*, inquit Caluinus, *(b) Satan, stulta mundi crudelitate absque negotio fere inter Euangelij exordia receptas esse suas imposturas, ad crastina ludibria prorupit, ad addendum, videlicet, salem & sputum.* Itaque in initio statim Ecclesiam suam Deus Diabolo regendam permisit, si Caluino credimus, immemor illius, quod alio loco dixerat, eam primis quinque sæculis à maculis & impuritate immunem perstitisse. Equidem Salis ori infantis imposti significatio est, per Baptismum nos esse sufficienter munitos aduersus corruptionem naturalem, quemadmodum sal omnes res à putrefactione incolumes præstat, cuius rei meminerunt Origenes & D. Augustinus. *Salina autem extremum digitum Sacerdos madefacit, eoque infantis labia, nasum & aures contingit, utens voce, Epheta, qua significat, Aperitor, qua vsus est Seruator, quum surdum & cacum sanaret, utrumque salina sua contingens.* Vide S. Ambrosium libro primo de Sacramentis. Omnes hæ Ceremoniæ introductæ sunt ad imitationem eorum, quæ fecit ipse Seruator. Meminisse debebant, quum, D. Paulo teste (c), per hominis peccatum creatura sit vanitati subiecta, quemadmodum vaticinatus fuerat olim ante diluuium Enochus, Diabolo omnia elementa, occulta sua operatione corrupta & infecta in ministerium suum traxisset: eoque opus esse vt benedictione creatura munderetur ac sanctificetur, quemadmodum loquitur D. Paulus (d). Itaque iuxta antiquorum Doctorum testimonia, in primis Tertulliani

V v

tulliani

b Cal. l. 4. c. 15. Inſt. c Rom. 8. d Ds Ido, & cultu scmi.

tulliani & S. Cypriani, aquam Baptismi & reliquorum Sacramentorum materialem benedicimus, sanctificamus, consecramus, ad abigendam potestatem inimici, per aduentum Columba SPIRITVS SANCTI, qui imploratus, expansis alis protegit defenditque aquas ab incurfione contraria, & præterea per Ministerium Angeli, quem Tertullianus arbitrium appellat Baptismi, qui non minus sacro huic fonti, ac olim piscinæ Bethsaidæ affluit.

VI. Sufceptores nulla lege, pro arbitrio eligunt, adeo inordinatum ordinem habent, & ipsos parentes adhibent, vt olim Iudæi ipsi filios suos circumcidendos offerebant. Opinantur enim, hanc esse simplicem recepti Baptismi testificationem, nec præterea quidquam ea in re vel fuisse vel esse efficaciam, neque per infantis præsentationem, neque per affinitatem spiritualem, quæ ibi contrahitur, cuius meminit Concilium Nicenum, & Origenes, explicans locum illum D. Pauli, IASON ET LYCIUS COGNATI MEI. Reperitur vetus hæc Ecclesiæ Ceremonia extra Ecclesiam, per traditionem Apostolicam, quam hac in parte sequi Caluino visum fuit. Notauit eam S. Dionysius, & Tertullianus vñ cum Augustino eiusdem mentionem facit. Caietus refert, per summam negligentiam non nunquam contigisse, vt masculi pro femellis baptizarentur, permutatis etiam per errorem nominibus. Cuius rei ipse se profiteretur ocularem vestem, quippe multis simul oblati infantibus, adeo illos nec regulam vllam in actionibus suis propositam habere, nec quid agant attendere. Affirmatque sibi notos esse, quorum animis iste baptizandi modus scrupulum inieciisset, vt qui parum digne institutus ipsis videretur. Nec circa nominum impositionem maior est illorum consensus: quibusdam indifferentem eam censentibus, alijs vero nefase existimantibus eorum imponere nomina, qui habentur pro Idololatris: Quælia sunt, Arnoldi, Georgij, Francisci, Ludouici, Claudij, Catharinæ. Vnde fit, vt ipse Minister nomen imponat, si susceptoris non placet. Et fere Iudæorum nomina frequentius adhibentur quam Christianorum. Magnas, inquit Caietus, controuersias mouent super nominibus sanctorum sanctarumque, quorum vsum omnem respuunt, & ex Biblijs ferocissima quaque velut industria seligunt, nequidquam, vt ipsi loquuntur, commune habeant cum Papæ: Capellus tamen Minister Se-

danensis, quum Ludouici nomen, repudiatum à Ministro tanquam Papisticum, filio suo imponi cuperet, distulit Baptisum, quoad nomen, quod ipsi placeret, daretur, prout Minister Lauenus, postea factus Catholicus, in declaratione sua scribit. Iam quibus contrarietatibus in hac Baptismi materia Ecclesiæ hostes ipsi se se implicuerint, quæso, Lector Catholice, mecum considera. Aiunt ipsi, baptismum nec extra Ecclesiam Dei, nec per eos, qui non sunt ad id munus legitime vocati, vel posse vel debere administrari, propterea quod secundum intentionem Ecclesiæ quidquam facere nemopossit, nisi qui sit de Ecclesiâ, nec Ecclesiæ intentionem exsequi sine legitima commissione. Iam si Baptismus in Ecclesiâ Romana administratus, verus Baptismus est, quemadmodum ipsi fatentur, quid aliud consequitur, nisi vt Ecclesiâ Romana sit vera Ecclesiâ, & huius Pastores legitimam vocationem habeant? Quod si, eam veram esse Ecclesiâ, negauerint, non carent absurditate, qui Baptisum eius pro legitimo habeant, quem ipsi docent extra Ecclesiâ Dei administrari non posse, eo ipso consententes, Catholicam, Apostolicam & Romanam, veram esse Ecclesiâ, & quod hinc efficitur, suam Ecclesiâ erroris esse Synagogam. Sed de hoc quidem satis. Nunc Cœnam eorum videamus.

DE COENA CALVINISTARVM, cuiusque multiplice abusu.

CAPVT XII

ARGVMENTVM.

- I. Idololatra & Hæretici figuram aliquam Cœnae Dominicae seruant.
- II. Ad sacra nec altaribus nec vlllo alio ornatu vtuntur.
- III. De altaribus Catholica Ecclesiâ.
- IV. Quibus ritibus Cœnam administrant.
- V. Mos & ritus primitiua Ecclesiâ.
- VI. Ingens abusus Calvinistarum in porrigendo Calice.
- VII. Calvinista ad Cœnam suam pane fermentato & vulgari, Catholici in Eucharistia, exemplo Saluatoris, azymo vtuntur.

VIII. Cal-